

Magts Cadres, medens alle andre Magter væbne sig til Landerne. Men hvorliden vilde det være gavnligt, at vi forøgede netop den Baabenart, som for os er den kostbareste, og som man lettest kunde falde paa at begjære, ikke til vor Nytte, men til Tjeneste for Andre, og denne Baabenart er Rytteriet. Jo mindre Rytteri vi have, jo mindre begjærer man af os, og desto mindre kan man præstere; og jo mere vi udvikle en saadan Baabenart, desto vanskeligere gjøre vi vor Stilling. Ethvert offensivt Baabens Udvikling i en defensiv Stat bringer den til at være Træl for de andre Magter, der føre Krig for deres egen Regning, men til den mindre Stats Skade. Den ærede Minister har seet Spørgsmaalet fra sit Standpunkt ligeoverfor Armeen, har seet det, med Hensyn til Armeens Distrikt, Armeens Glæde, Armeens Misforholdelse, men det er ikke derfra, at Spørgsmaalet skal sees, naar han staar ligeoverfor os; da skal det betragtes med Hensyn til Statens Nytte og Statens politiske Stilling. Disse ere Hovedhensynene, der skulde tages, og naar man i dette Øieblik betragter Sagen fra disse Sider, er der vist ingen Anledning til at give den Baabenart en forsæt Udvidelse, som kan komme os mindst til Nytte og gjøre os meest afhængige af andre.

Dog jeg vender tilbage til, hvad jeg oprindelig bemærkede, at her slet ikke er Spørgsmaal om at formindste vor Styrke i Cavalleriet. Her er ikke mindste Spørgsmaal om at formindste vore Forsvarsmidler; det er langt hurtigere at forøge vore Forsvarsmidler ved at benytte og forstærke de Cadres, der ere tilstede end at oprette et nyt Regiment; det er den seneste Maade og den kostbareste Maade i Tidens Længde at skaffe Hjælp paa. Men det som man nu siger: vore Cavalleriregimenter ere allerede meget store; de bestaae af mange Escadroner og kunne paa ingen Maade taale nogen Udvidelse, saa svarer jeg dertil: det er ikke Tilfældet; tværtimod, de ere imellem de mindre Cavalleriregimenter. Jeg finder, at de have et meget ringe Escadronantal. Der findes ved mange Magter et langt større Escadronantal pr. Regiment af Cavalleriet. Desuden er enhver Escadron svagt besat og kan optage

mere Mandskab. Naar man siger: ja, men de bevæge sig med større Lethed og større Styrke i mindre Afvejelinger, saa siger jeg: om vi ogsaa give dem en halv Gang saamegen Styrke til, som de nu have, saa lade de i den første Bevægelsestid Saamange bagefter, at de, naar de komme derhen, hvor de skulle bruges, ikke ere stærkere, end de nu ere. Alle disse Bemærkninger falde saaledes bort. De hænge ikke sammen med Spørgsmaalet. Trænge vi til mere Rytteri til vort øieblikkelige Forsvar, saa have vi jo Cadres dertil; vi have Mandskab dertil; vi kunne kalde det ind og benytte det. Trænge vi til at skaffe vort Cavalleri en henstgtsmæssigere Udvidelse for Fremtiden, saa have vi i de nu bestaaende Erceerescadroner Midlet til at danne en Escadron pr. Regiment, som i sig kan optage Reservemandskabet. Trænge vi til at danne et selvstændigt Regiment, saa have vi i de 2 Escadroner Husarer, der jo ere saa stærke som Stammen i et af vore Regimenter, Midlet til øieblikkeligt at have et godt Regiment, til hvilket vi kunne indkalde Mandskab, som vi i saa Tilfælde have nok af. Her er Belæne at gaae, og de ligge aadne; og den sidste ligger endnu aaben for den ærede Minister. Jeg er overbevist om, at isald han kom her paa Rigsdagen og sagde: det Dragonregiment, der er oprettet, maa bestaae, men dette Dragonregiment haaber jeg at kunne bringe derhen, at jeg i det indkorporerer de 2 Escadroner Husarer, under Forbehold af senere at komme og forelægge Forslag om en Udvidelse af Erceerescadroner, — saa vilde dette hans Forslag vinde Bifald. Et saadant Forslag gaaer ikke videre end til at borttage det, som man kan kalde løst, hvorimod det til Ministerens Raadighed lader bestaae Alt, hvad der er Cadres, Officerer, Underofficerer, kort sagt, Alt, hvad der er fast. Man fordrer kun, at Udgifterne blive indskrænkede til det, de have været tidligere, dette fraregner; og det er Noget, hvorpaa den ærede Minister let maa kunne gaae ind. Han beholder jo det Væsentligste af sit Regiment; han sætter ikke en eneste Mand tilbage fra den Post, han har indtaget; han berøver ikke en Øeneste den Udfigt til Fremmelse, som allerede er givet ham, og det staar ham frit for at danne et nyt Regiment.